

43

D E O D U C E
M E D I T A T I O S . E V A N G E L I E
F E R I Æ P R I M Æ
P E N T E C O S T E S .

A d d i t i s S . P a t r u m d i c t i s , Q u æ s t i o n i u m q ; aliquot decisione , ad uberiorem textus , cùm opus est , explicationem , & Heterodoxorum refutationem .

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia

P R Ä S I D E

D N . A E S C H I L L O P E T R E O
S . S . Theol - Doct . Profess . & Civitatis ejusdem Pastore .

*Examini subiicit , in Auditorio Majori , horas solitis
Ad diem Martij . 22 Anni 1651.*

J O A N N E S S U N O N I S **E J E B L A D H**
NERICIENSIS , S . R . & M . tis Stipendiarius .

(A)

Emyssenus .

Magna questio , magnaq ; questio nobilissima solutione , inquit , mundo , h . e . mundi amatoribus me non manifesto , quia me non diligunt : quod ex eo quidem as pertissime probarur , quia sermonem meum non servant .

(B)

Augustin: tract . 76.

Dilectio sanctorum discernit à mundo , quæ facit unanimes habitare in domo ; In quâ domo pater & filius mansionem faciunt , qui donant & ipsam dilectionem , quibus donent in fine etiam ipsam suam manifestationem .

A B O E

Excudebat Petrus Wald / Acad. Typogr. Anno. 1651.

Admodum Reverendo & Amplissimo Viro ac Domino,
DN. JOHANNI MATTHIÆ
OLÆ GOQVÆSCL/

S.S. Theologiæ Doctori eximio, & diaœseos Stregnen-
sis Episcopo longè dignissimo, collegij ejusdem Regij Epho-
ro Gravissimo, Domino, Patrono & Summo Promotori
æterno animi obsequio jugiter venerando.

U T I T

Plurimum Reverendis, Praeclarissimis & Doctissimis
Dominis ibidem CONSISTORIALIBUS Gravissi-
mis, Mecænatibus & Promotoribus omni ob-
servantiæ genere æstatem suspiciendis.

N E C N O N

Praeclarissimus, Reverendus & Humanissimus Virus.

DN. M. MARTINO N. | **DN. M. NICOLAO N.**
FAXELIO Pastor in
Stoore. Mædiosa Meritissimo.

MARCHELIO Lib: Baro-
nis Domini Iohannis Sparre
Praeceptor Fidelissimo.

DN. ERICON N. NYCO. Pensi Pastor in Föglö
Vigilantissimo & Benefacto
ri Colendissimo.

DN. ANDREÆ JOAN.
NIS. ULMENIO Acad-
mia Aboënsis studio inde-
fello, ac fratri Savissimo.

*Homiliam Hanc sacram, in gratiæ & observantis animi
rex niger, ac sui promotoris dignissimæ, submissæ acicat
& offers*

JOANNES Egbladus Respondens

F E R I A P R I M A
P E N T E C O S T E S.

In Sancte & Summe Laudande Trinitatis; Patris, filii,
& Spiritus Sancti Nomine.

Canite ei canticum novum optimè pulsate cum clangore. *Quia rectum est verbum Iehovæ & omne opus ejus constans: amat justitiam & judicium: Benignitas Iehovæ plena est terra.* Verbo Iehovæ Calificati sunt & Spiritu oris ejus totus exercitus eorum, canit Psalter in Psalmo 33. v. 3. usq; ad 7. Quibus verbis Psalmista hortatur Ecclesiam V. T. ad canendum Deo novum canticum. Non ore saltem sed & instrumentis musicalibus, & quidem bene & artificiose, ut sonus sit jucundus & delectans. Et addit causâ hujus adhortationis ad canendum novum canticum Deo, Vidz. quod verbum Demini verum est, & quod promittit servat, amat justitiam & judicium. 2. *Quia terra est plena bonitate Domini.* In memoriam etiam revocat creationis opus, quod Deus in initio omnia creavit verbo suo, & Spiritu sui oris omnem exercitum eorum, vñ. hujus Spiritus vi, cuius fit mentio Gen. 1. Spiritus Domini incubabat aquis, sovens & recreans omnia creatura, & hic Spiritus est non ventus, qui ante non fuit, sed tertia persona Divinitatis, juxta illum ordinem personarum quem Christus indicat Matth. 28. dicens: Baptizandos esse homines in nomine Patris filij & Spiritus Sancti. Hic est ille Spiritus qui à patre & filio procedit, quem promisit Christus se missurum discipulis peculiari manifestacione

priusquam ituri essent in universum mundum prædictas
te *Evangelium* omni creaturæ omnibus linguis & populis
quæ sub cœlo sunt. Quæ promissio Christi impletur
mirabiliter in N. T. prima *Pentecoste*, prout S'rus Lucas lu-
culenter indicat: Congregatis unanimiter discipulis in
Pentecoste repente de Cœlo sonus factus instar vehemen-
tis procellæ, replevitq; totâ domum, visæ sunt divisiæ lin-
gvæ, tanquam igneæmanentes super singulos discipulos.
Replebantur Spiritu Sancto cæperuntq; loqui alijs linguis
magnalia Dei, prout Spiritus dabat eis eloqui. In hujus
manifestationis Spiritus Sancti & effusionis Super Apo-
stolos memoriam hodierno die & aliquot sequentibus,
festum hoc magnâ lâtitia & serìa gratiarum actione ce-
lebrat Ecclesia, præsertim v. eam ad Spiritum Sanctum
dirigens, extollens, adorans & laudans. Itidem hoc ipso
quoq; *Patrem & filium* à quo utroq; Spiritus S. procedit,
verbum Domini verum est, promissio servata, terra ple-
na bonitate Dei. quod ut in principio, mundus verbo &
Spiritu ejus creatus, ita in initio N. T. mundus verbo Dei
& Spiritu S. recreatus. Post hanc autem Spiritus S'ri
super Apostolos missionem prædicatum est *Evangelium*
in universo terrarum orbe. Gratitudinem itaq; & gau-
dium nostrum, hoc consveto Ecclesiæ nostro cantico
Deo offeramus, dicentes: Veni creator Spiritus &c.

O Remus etiam Deum, ut hodiernum festum ita celebrare, E-
vangelium, ita meditari queamus, ut cedat in nominis divini
gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrina, &
bonorum operum, in spem & fiduciam, & tandem in aeternam
beatitudinem: Dicamus igitur. Pater noster &c.

EVANGEL. Johan: 14. 23. ad finem.

Si quis diligit me, Sermonem meum servabit: & Pa-

8er meus diligit eum, & ad eum veniemus, & man-
sionem apud eum faciemus. Qui non diligit me, ser-
mones meos non servat: & sermo quem auditis, non
est meus, sed ejus qui misit me, patris. Hac loquutus
sum vobis apud vos manens. Paracletus autem ille,
qui est Spiritus Sanctus, quem Spiritum mittet Pater
in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggestet vo-
bis omnia, quæcumque dixi vobis. Pacem relinque
vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus
dat, ego do vobis. Ne turbetur cor vestrum, neque
formidet. Audistis, quod ego dixi vobis, Vado &
venio ad vos. Si diligenteris me, gauderetis utique,
quod dixerim, Vado ad Patrem: quia Pater major
me est. Et nunc dixi vobis, priusquam id fiat, ut quoniam
factum fuerit, credatis. Postbac non multa loquar
vobiscum: venit enim princeps mundi hujus, & in
me non babet quicquam. Sed ut cognoscat mundus,
quod diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi
Pater sic facio. Surgite eamus hinc.

Proposita erat Christo Salvatori nostro a discipulis suis,
& quidem a Juda non Ischariote, qui fit, quod mun-
do se non manifestet? ut & tu Johannes in verbis præ-
cedentibus immediate in hodierno Evangelio refert: Ad
questiōnēm illam respondet Christus dicens: Qui me
diligit is sermonem meum servat, & pater meus diligit
eum & ad eum veniemus & habitabimus apud ipsum.
Qui v. me non diligit, non servat verbum meum. Chri-

stus de verbo suo differit, quod illud non sit solum suum
verbum, sed etiam Patris verbum. Promittit eis Spiritum Sanctum quem ait patrem missurum in suo nomine.
hic inquit, docebit vos omnia & suggesteret vobis omnia
qua dixi vobis. Promittit eis suam gratiam & favo-
rem non instabilem sed permanentem, prohibet propte-
re a dolere, aut timere ab suum abitum; Abibo inquit, ut
audiuitis me dixisse, sed & redibo sicut a me dictum. Jubet potius discipulos lætari quod Christus sit obediens
patris se majori ratione humanitatis. Christus addit cau-
sam quare hunc suum abitum prædixerit vz. ut credant
Christum omniscium verum Deum. & nihil ei evenisse
fortuitò. Prædictit etiā Christus in fine hujus Evangelij
temporis brevitatem, quo sit mansurus cum discipulis, &
quod diabolus ita properet in suis servis & mancipijs
Pharisæis & scribis, ad mortem inferendum & heum de
medio tollendum, verum frustaneam ait futuram hanc
machinationem siquidem Christus mortem victurus &
resurrecturus. Ut verò inquit mundus intelligens per-
cipiat me patrem diligere & facere iussa patris, Surgite
inquit, eamus hinc, vz. ut sinam me ab hostibus meis ca-
pi & ut ovem ad lanienam rapi. Admonemur in hoc
Evangelio, præcepti tertij, verbum Dei non esse negli-
gendum sed sedulò & serio audiendum.

2. Confirmatur articulus fidei nostræ secundus, quod
Christus Jesus sit filius omnipotentis patris ab eterno
genitus; Quod hic filius, etiam hominis filius factus, pa-
sus, crucifixus, mortuus, & ex mortuis, resurrexerit. As-
seritur etiā fides nostra in tertio articulo de Spiritu San-
cto, quod sit persona trinitatis, verus Deus a patre & fi-
lio procedens.

P A R T E S.

1. *Quomodo Christus informet & doceat discipulos de quādam quæstione, quam quidam eorum Christo proposuit.*

2. *Quomodo discipulos consolatur & erigit, item maestos propter obitus sui ux. mortis prædictionem.*

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: *Omnipotens & aeternus Deus, Pater noster cœlestis dilectissimus, nobis omnibus benedicit, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.*

P A R S P R I M A

In qua meditamus:

I. *Informationis occationem:*

Hanc præbuit Judas quidam ex discipulis Christi, non Ischariotes qui prodidit illum, sed alius pius & sincerus, is proposuit Christo hanc quæstionem solvendam, qui fieret quod se non manifestaret mundo, omnibus in mundo hominibus se preberet conspiciendum. Commemorat S. Johannes Evang. quod discipuli Christi Thomas & Philippus etiā quædam proposuerint Christo dubia, quæ sovebant ex non intellecto Christi sermone. Thomas dixit: Nescimus quò vadis. Philippus dixit, ostende nobis patrem. Hæc illorum dubia Christus solvit, eosq; de his quantum tum capere potuerunt informat. Item tertio advenit judas quærens anne Christus vellet se manifestare mundo, & quasi Christum increpat, dicens: Qui factum quod te non manifestave-

etis mundo, loqueris de tua morte & paucis te manifestasti, nobis &c. & nonnullis alijs. Hic, Christus modestè & mansuetè respondet, sine aliquà commotione & indignatione.

L. C. 1. Judas interrogavit ex præconceptâ opinio[n]e de Christi regno mundano, per quod Christus omnibus innotesceret, (sicut omnes discipulos Christi ante mortem ejus in ea fuisse opinionē constat) exemplo est, quam arctè teneant homines, veteres imbibitos mores. Quare orandus Deus quotidiè, ut nos in veritate sua scr̄vet per spiritum verum Ecclesiæ doctorem & ducem.

L. C. 2. Admonet nos Christi in respondendo facilitas & promptitudo, nec non mansuetudo nos debet paratos esse ad reddendam rationem nostri officij, ne hoc ægrè feramus quod interrogemur quid facimus, quid docemus, an hoc consonet verbo Dei? &c. Sic respondet Christus discipulis Johannis Bapt: quærentibus esset ne Messias? Matth. 11. Johannes respondit legationi à Judæis ad se missæ quæ autoritate baptizaret? Joh. 1. Et S. Petrus hortatur ut parati simus ad reddendam rationem fidei & spei quæ est in nobis. 1. Pet: 3. 15.

II. Informationis Christi mo-

dum: Quæsierat judas, qui fiat, quod Christus non manifestaverat se mundo, & quod jam loquatur de suā morte & abitu ex mundo; Ad hanc quæstionem Christus respondet, dicens: Qui me diligit sermonem meum servat, & pater meus diligit eum, & ad eum veniemus & habitabimus apud eum. Qui verò me non diligit, non servat sermonem meum & hoc verbum quod auditis, nō est meum sed patris qui misit me. Non negat Christus se venisse in mundum ut manifestetur mūdo, misit enim

Deus

Deus filium suum ut omnis qui credit in eum non petet
at, sed habeat vitam æternam. Immò comparat se eum
serpente æneo quem omnes ab ignitis serpentibus sau-
ciati inspicere debuerant & sanari quoq; & ego inquit
cum Elevatus fuero omnes traham ad me. Et hoc mor-
tis genus quo Christus mori voluit pro peccatis nostris
crucifigi vñ, concio esset de omnium ad Christum con-
gregatione. Tollitur Christus in altum, pendet inter
cœlum & terram, palmas tenens extensas ad omnem po-
pulum. Verum Christus negat in suâ responsione quod
manifestaturus sit se eo modo quem judas intellexit; quod
Christus esset peragratus totum mundum, & omnibus
se videndum præbiturus, hoc negat Christus in suâ respo-
sione ad Judæ quæstionem. Hoc negat etiam cum à
muliere Cananæa impensè rogaretur ut filium illius mise-
rè à dæmonio agitatum sanaret; Non sum missus inquit
nisi ad perditas oves domus Israëliticæ.

L. C. 1. Non est nobis opus in hac vitâ aliâ manife-
statione Christi quam ea quæ fit per verbum Christi ab
Apostolis prædicatum. Qui corporalem manifestatio-
nem expectant ante extremum diem, falluntur, ut do-
cet Christus Matt. 24. Vaticinatur quoq; Christus exori-
turos qui dicant de Christo, est in solitudine, est in pene-
tralibus. His Christus negat credere, non exundum
in solitudinem; non intrandum penetrare, ut videoas Chris-
tum oculis corporeis. Contenti simus verbo & sacra-
mentis ibi habemus Christum præsentem. Beati qui
non vident, & tamen credunt.

L. C. 2. Siquidem verbum Christi omnibus & to-
ti mundo annunciatum est, eò ipso Christus omnibus ma-
nifestatus, nemo est qui justè conqueratur se præteritum
invocatione & promotione ad æternam salutem. Mul-
ti

ti vocati, pauci Electi; id quod etiam Christus parabolâ illâ docet, de invitatis ad Regias nuptias, quorum quidam illas flocci fecerunt, quamvis Regis servi vocarent Luc:

14.

III. Promissionem missionis

Spiritus S.ti Hæc, inquit locutus sum ad vos, præfens apud vos, Spiritus S.tus autem consolator, quem pater mittet in nomine meo, is docebit vos omnia, & suggeret vobis omnia quæ locutus sum ad vos. Vult Christus dicere non nego me obscurius paulo ita ante meam passionem vobiscum locutum docendo & respondendo, verum scitote me studiò hoc facere, scio vos jam vel faciliora capere non posse propter mærorem quem concipiunt ex sermone de meo abitu. Quia v. haec quæ cum vobis locutus sum de mea habitatione apud diligentes me & de me per verbum meum manifestatione magni sunt memoriati; Spiritus Sanctus enim vos mæstos consolabitur & ignaros vos ad huc veri sensus meorum verborum erudit, informab itaq;. Sitis jam contenti his quæ à me dicta sunt dicenda a. erant, ut dum omnia transacta sūt quæ prædicti & docui, tum cognoscetis me hæc omnia prædictissimæ & verum esse Deum in quem credidistis & recte quidem. Notandum diligentè Christum loqui de visibili præsentiâ suâ: dicit enim hæc locutus sum vobis præsens apud vos; v.z. ita præfens, ut me tangere & videre potueritis, quæ præsentia vobis per meā mortem subtrahetur...

L. C. I. Habemus officium Spiritus S.ti disertè expressum vocabulo paracleti & consolatoris item doctoris & informatoris: Noverimus itaq; verum consolatorem esse Spiritum Sanctum. Homines consolantur interdum ita ut magis sint tristibus & consternatis oneri & molestiæ quam

quam recreationi & levamini: Tales consolatores erāt
amicī Jobi, quod etiam Jobus eis exprobrat. Verūm
Spiritus Sancti consolatio semper est accepta & grata, si-
quidem conscientiam & cor anxiū ita mitigat divinā
suā virtute, ut omnis tristitia abeat, gaudium & lātitia re-
deat, sicut sol exortu suo tenebras discutit & faciem ter-
ræ exhilarat, ita Spiritu suo in cordibus nostris operante,
omnia tranquilla grata & pacata reddit. Cum itaq; cor
nostrum in Domino lātatur & exultat, certum signum
est inhabitacionis Spiritus S. ti cū patre & filio: Neq; enim
Christus excludit Spiritum Sanctum, cum dicit de se pa-
treq; quod sint venturi ad diligentem se, & ibi habitaturi.
Oremus Deum ardenter ut in omni tribulatione vexatio-
ne & dolore hunc optimum consolatorem Spiritum mit-
tat, sic facile vīcturi sumus omnia tristia sic facile omnis
tristitia nostra vertetur in gaudium.

L. C. 2. Quia Spiritui Sancto adscribitur officium
docendi erudiendi & informandi Ecclesiam in summis
Mysterijs fidei, malè fit si hoc doctore neglecto & non
pijs precibus invocato, alias præceptores quæramus ex
humanā ratione & cæco carnis nostro Judicio. Quod
si desit nobis Sapientia petamus illam à Domino Claman-
tem in plateis ut omnes ad se veniant, pollicetur illa gratis
vinum suum omnibus.

L. C. 3. Quia Spiritui Sancto tribuitur qnod sug-
geret obliuiosis quæ prius didicerunt & quæ ipsis per in-
firmitatem & oblivionem excederunt. non opus est an-
xiè medicos consulere, pro confortanda memoria illorū
quæ ad salutem spectant, Oremus tantum Spiritum San-
ctum ut is suggestret nobis dieta Christi S̄avissima,, cum
cor nostrum angitur ob peccata nostra. Quale est hoc
Christi dictum venite ad me omnes. &c. Sic Deus dilexit

mundum &c. Non veniad vocandum justos, sed peccatores &c. Est gaudium in coelo super uno peccatore relapsente &c. Nolo mortem peccatoris &c. Et propterea recte canit Ecclesia, veni creator Spiritus mentes tuorum visita, imple supernè gratiā. quæ tu creasti pectora, qui paracletus diceris, donum Dei altissimi, fons vivus, ignis Charitas, & Spiritualis amor. Accende lumen sensibus, infunde amorem cordibus, infirmi nostri corporis virtute firma pectora, hostem repelle longius, pacemq; dona protinus, ductore sic te prævio vitemus omne noxiū.

SECUNDA PARS.

IN primā parte audivimus quomodo Christus informavit docuit discipulos de quādāquæstione an Christus vellet manifestare se mundo; seu omnibus hominibus: In hæc secunda parte videndum erit quomodo Christus discipulis consoletur & erigat.

In quâ meditamur:

I. Pacis propriæ collationis
promissionem. Pacem inquit, relinquo vobis, meam pacem do vobis, quasi dicat: Quid ita mæsti estis discipuli, cogitate me habere pacem in meis manibus, in mundo pressuram habetis, ego postea dabo vobis pacem, cum vel maximè furit mundus. Ita vos diligero, perpendite qualem ego habeam pacem, quia & illam vos sentietis in vobis efficacissimam, ut hac pace roborati citò omnia discrimina & pericula contemnatis. Ita etiam factum postquam spiritum Sanctum accepint, docent acta postolorum & illorum Epistolæ quæ in-

infracto extiterint animo, in annunciendo verbo Dei de Christo:

L. C. Si mundus nos odio habet, non propter ea desperemus, Christus habet pacem, quam mundus in sua potestate non habet: Cupiunt nos concutere hostes ad dexteram, mille ad sinistram, ante & retro, Christus est pax nostra quid facient nobis homines? Confer Psal.

27. Dominus illuminatio mea.

II. Collationis pacis modum.

Do inquit Christus vobis pacem, non quomodo mundus dat. Quasi dicat Christus, novi ingenium mundi & magnatum, immo omnium hominum tale esse, ut si quid fiat, quod ei non placeat, non boni consoluntur, non ignoscunt statim licet rogati, sunt duri, ideoque illorum amicitia & pax citò in iram transit & hostilitatem; Verum ego dilecta vestra non ita morose pensito, mox ut ad me conversi remissionem petitis, cedam & demittam debita vakra, nec pacem meam propter ea aufero a vobis,

L. C. Summa est consolatio in verbis Christi, quod non ita citò mittit animum erga suos benevolum ob quoscumque nævos, sed sicutbi aliquis per infirmitatem aliquid committit quod Christianum non deceret, non mox Christus repudiat illum, sed expectat ut resurgat ex lapsu, ut veniat ad Christum & refectionem pollicetur. Hujusmodi frugalitatis exemplum ostendit in Petro tè negante Christum: Quid enim fecit Dominus audiens Petrum tam impudentem apud se negasse Christum, dixisseque non novi eum; alsoexit Petrum oculis non torvum tuentibus sed blandus, invitantibus ad pænitentiam & nō ad gentibus ad desperationem. Et Angelus ex manda-

10 Christi ubi mulieres omnium primò annunciauerunt
Petro gratiam Christi & illius ex mortuis resurrectio-
nem.

III. Doloris & tristitiae prohi- bitionem.

Cor vestrum inquit, non turbetur nec timeat.
1. Audivistis inquit, quod dixi vobis, abeo & redeo ad
vos, ergo non ita dolendum vel timendum si non dixisse
me abitum, utiq; vobis timendum & dolendum. Quin
potius gauderetis quod dixi me iturum ad patrem, patri
obedientiam exhibitum, siquidem ille me major sit ra-
tione vñz, humanitatis. 2. Nec hoc dixi ut contristem
vos, non est hæc mea intentio, sed saltem ut præmone-
rem vos ne quid vobis prouersus ex improviso accidat, &
tanto majorem postea exitet dolorem. Non itaq; rectè
facitis jam dolentes propter meū sermonem, non enim
ideo hæc locutus sum, quod abitus meus jam instat, non
multa jam vobiscum loquar, princeps mundi diabolus
per suos Satellites gentem & Judam veniet contra me
pugnaturus sed nihil obtinebit. Ego illo fortior omnia
arma ei adimam & spolia illius distribuam, moriar quidē
sed non in illius gratiam, sed ut scitis propter vestram re-
demptionem, & ut mundus hoc intelliget, ut omnis in
mundo intelliget, me propter eum mortem adire & ani-
mam meam ponere & patri obedientiam præstare & fa-
cere quod ille præcepit. Ecce jam surgamus & in con-
spectum hostium eamus.

Lib. C. n. Magnum argumentum est, quo moveamur,
ad fiduciam concipiendam, de misericordia Dei, de re-
missione peccatorū, de vitâ æternâ, de victoriâ super Dia-
bolū & omnes nostros hostes, siquidē Christus prohibeat
or innocentia, coffore & morte.

tristi

tristi esse animo. jubet v. bono esse animo. Tales etiam conciones audiuntur in Nativitate Christi, dicit Angelus ad pastores: **Nolite timere**, annuncio vobis gaudium magnum quod erit universo populo, hodiè natus est vobis Salvator. Et in Christi resurrectione, dicit Angelus mulieribus nolite timere meminerimus victum esse dia- bolum à Christo ut nos similitè per ipsum vincamus omnes potestates & portas infernales.

Deus qui hodiernâ Die fidelî corda Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu rectâ sapere: Et de ejus semper consolatione gaudere: per Iesum Christum Dominum nostrum in unitate ejusdem. Amen.

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Virtus, & Fortitudo, DEO nostro, in Secula seculorum, Amen. Apoc, 7:12.

Q U E S T I O N E S.

AN ex verbis (Qui diligit me, diligitur à patre meo, ut inquit Christus Joh: 14.) colligi possit, nos dilectione, quâ Christum prosequimur, promereri dilectionem Patris? Neg:

Nam consecutionem negat & refellit idem Evangelista Johannes, qui i. Epist: 4. scribit: In hoc est Charitas, non quod nos dilexerimus Deum, sed quod ipse dilexerit nos. Et rursum ibidem: Nos diligimus cum, Quoniam ipse prior dilexit nos. Hæc Clara testimonia docent Deum suâ Charitate omnem dilectionem nostram, quâ vel Deum vel homines prosequimur antevertisse.

27 Si ergò dilectio patris, antevertit dilectionem nostram cur de nostra quidem in praesenti ait Dominus; Qui diligit me & de patris autem dilectione in futuro; diligetur à patre meo?

Quia dilectionem patris considerat, non ratione primi illius duntaxat principij, sed quatenus hoc beneficium porrò etiam in nobis continuatur & clarioribus indicijs subindè se profert erga eos, qui Christum diligūt Maximè v. sic in futuro loquitur Dominus consideratione beneficij consummati, seu plena revelationis Charitatis Divinæ, quæ expectatur in seculo altero, ubi seipsum totum aperiet Dominus electis. Sicut CHRISTUS ipse verbis mox subiunctis hanc expositionem nostram suo calculo comprobat: Et ego (inquiens) diligam eum & apperiam ei me ipsum. Atq; hunc in modum declarat etiam Johannes verba Christi in canonica Epistola suâ sic de hisce rebus commentans: Charissimi, videte, qualem dilectionem dederit nobis pater, ut filij Dei nominemur Sed id non dum apparuit. Simus autem quod ubi appaseruerit, similes illi erimus, quia videbimus eum sicuti est. Præterea si diligentè excutiamus quid sit Christum diligere, patebit, eo minus habere posse Pontificios aliquod suæ opinionis Praesidium in Christi verbis. Quis enim est is qui diligit Christum? Respondet Salvator ipse Joh. 14. Qui habet præcepta mea & servat ea, is est, qui me diligit. Quæritur ergò ulterius, quæ sint illa præcepta? Respondit Johan: 1, Epist. 3. Hoc est præceptum ejus; ut eredamus nomini filij ejus, & diligamus nos mutuò. Ergo quia dilectio Christi definitur observatione præceptorum eius, huic autem fides tanquam præcipua pars includitur: Palam fit, quicquid divini beneficij tota tribuitur id usitate Synecdoche respectu nobilioris partis fieri.

